

VECKOBLADET

Nr 11 i webbform

080404

Teater

Riksteaterns spelar *My Nation* på Bredgatan 3, söndagen den 13 april kl 18. Det är en nyskriven dramaföreställning av Susanna Mehmedis som handlar om frihet, demokrati, kärlekstörst och terrorism. Mer information finns på www.lundsteaterforening.com

Film

Tisdag 8 april kl 18.30

Chavez: statskupp framför kameran

(The Revolution Will Not Be Televised) En film av Kim Bartley & Donnacha O' Bria
74 minuter, Spanskt tal, OBS! Engelsk text

Tisdag 15 april kl 18.30

No Volverán!

En film av Hands off Venezuela, 90 minuter, Spanskt tal, Svensk text

Biograf Södran, Biljettpris 30 kr. Biljettbokning 046-13 10 50 www.kino.nu

Visningarna inleds av Alf Wickman från Hands off Venezuela. Filmerna visas i samarbete med ABF och Hands off Venezuela.

Konsert

Torsdag 10 april kl 19 ger *Jan Hammarlund* (Sverige) dubbelkonsert tillsammans med *Noel Cabangon* (Filippinerne) på Verdens Kultur Centret, Nørre Alle 7 i Köpenhamn. Entré 80 dkr. 100 platser - inga förköp - kom i god tid! Dörrarna öppnas kl 18. Mat och caféservering. Temat är 'Art in resistance – Resistance in art'.

Erik Stinus & Per Warming, inleder konserten med lyrik & musik.

Böcker som förändrar - en seminarieriserie

Existentialismen, död eller användbar? Ulf Gran föreläser. Onsdag 9:e april, kl 18.30
Människorna är övergivna av Gud, ensamma och utan ursäkter. Om existensen föregår essensen kan man inte heller hänvisa till någon given människonatur. Därmed kan heller ingen determinism råda, människan är lika med frihet. ”Subjektiviteten är sanningen,” menar Sören Kirkegaard, den som många menar grundat existentialismen. Vi är vad vi säger oss vara. Genom att göra självständiga val väljer man sitt eget liv. Man lever ett ”autentiskt”, ett verkligt liv. Dock inte utan vånda. Vi måste spegla oss i andra, för att veta vilka vi är. ”Därför fruktar vi den andres blick”, säger Sartre, den främsta sentida företrädaren för existentialismen. Det är sällan vi upplever en total närvaro, när tid, rum och dubbelhet, våra ovana att samtidigt agera och självgranska, försvinner. Existentialismen hänger dock inte i ett filosofiskt tomrum, utan vilar i sin tur på en tydlig filosofisk tradition. Om allt är subjektivt och föränderligt är också moral subjektiv. Vad har då existentialismen att lära oss i en tid när det tycks finnas absoluta sanningar, när fundamentalism och religion stärks på alla fronter.
Hela programmet

Sjukvårdsuppropet

Till medborgare och organisationer som vill satsa på den gemensamma sjukvården.

Den regerande femklövern i Region Skåne, (m), (fp), (c), (kd) och (mp) intensifierar nu slakten på den gemensamma offentliga sjukvården. Sjukvården pressas på orimliga sparbeting trots ett överskott på en halv miljard kr i regionens budget. Tusentals anställda ska bort. Psykiatri, mammografi och dialys privatiseras. Tidigare beslut om att öppna nya vårdcentraler i offentlig regi stoppas trots att Region Skåne redan satsar minst i landet på primärvården. Det är dags att protestera!

Nätverket för Gemensam Valfärd i Malmö har tagit initiativ till ett sjukvårdsupprop som enskilda och organisationer kan underteckna (se ovan). Sprid gärna! Regionledningen kommer att uppvaktas den 22 april.

Nu får det vara nog med nedskärningar och privatiseringar!

Värna om vår gemensamma sjukvård!

Vi vill:

- att våra skattepengar ska gå till att utveckla och förbättra den offentliga sjukvården ? inte till vinster i privata företag
- anställa fler inom sjukvården i syfte att avskaffa köerna.
- satsa på fler vårdcentraler i offentlig regi.

Nätverket för Gemensam Valfärd mobiliserar medborgare och organisationer som vill att välfärdstjänster ska betraktas som mänskliga rättigheter och inte som varor på en marknad. Vi vill att välfärden ska utmärkas av jämlik och trygg tillgång, hög kvalitet, miljöhänsyn och rimliga arbetsvillkor. Vi vill vitalisera och demokratisera den offentliga sektorn.

Vi har namninsamling på följande orter kommande lördagar. Välkommen att göra oss sällskap! Kontaktperson: Gunilla Andersson 073- 555 61 60

Lör 5 april kl 11.00: Malmö, Möllevångstorget

Lör 12 april kl 11.00: Kristianstad, utanför Domus

Lör 12 april kl 12.00: Simrishamn, utanför Kommunhuset

Lör 19 april kl 11.00: Malmö, vid Obeliskens på S Förstadsgatan

Dags för en ny översiktsplan!

Vid kommunfullmäktiges sammanträde i förra veckan togs beslut om en revidering av Översiktsplanen (ÖPL) för Lunds kommun. Översiktsplanen är en övergripande plan som i grova drag anger användning av mark och vatten i kommunen, dvs egentligen infrastruktur (bostäder, arbetsplatser, vägar, spår etc) och miljöfrågor. Den förra översiktsplanen antogs 1998 så det är naturligtvis hög tid för en revidering.

Ekologisk hållbarhet utgör ramen

Fullmäktige beslutade också om direktiv för hur arbetet med den nya översiktsplanen ska bedrivas. Tidshorizonten ska vara fram till 2050. Direktiven innehåller en del nyheter. De slår bland annat, äntligen fast att den ekologiska hållbarheten har en särställning i förhållande till andra hållbarhetsaspekter (social, ekonomisk, kulturell hållbarhet): den utgör ramverket och är förutsättningen för all utveckling. Tidigare har de olika hållbarhetsaspekterna getts samma vikt.

Oklar målsättning

Vidare anger direktiven, med hänvisning till Naturvårdsverkets rapport, ”Tvågradersmålet i sikte”, att översiktsplanen ska minska utsläppen av klimatgaser med 85 procent till år 2050.

På denna punkt efterlyste Demokratisk vänster en precisering: avser den 85 procentiga minskningen, i enlighet med Naturvårdsverkets mål, de totala utsläppen i Lunds kommun, eller avser de minskning av utsläppen per person? Och vilket är basåret? Är det 2000 som i den återopade rapporten? Frågorna är befogade, för kommunen har alltmer börjat att sätta utsläppsmål (t.ex. i LundaEko) per lundabo. Med den tillväxttakt som majoriteten hoppas på innebär det i så fall att de totala utsläppen inte kommer att minska särskilt mycket om nu Lund kan antas ha en befolkning på ca 150 000 eller mer år 2050. Inget annat parti var intresserat av att få dessa frågor utredda, så nu får ÖPL-arbetet drivas utifrån en oklar målsättning om växthusgaserna.

Stor majoritet för ytterligare en bana på Sturup

I övrigt anslöt sig Demokratisk vänster till vissa delar i en miljöpartistisk reservation. Bland annat yrkade vi på att önskemålen om ytterligare en bana (en tvärbana) på Sturups flygplats skulle utgå ur direktiven samt att externa och halvexterna köpcentra ska undvikas. Enbart dv och mp röstade för dessa yrkanden. Vänsterpartiet röstade, tillsammans med socialdemokrater och borgare, emot. V sa sig visst vara emot en utbyggnad på Sturup och emot externa köpcentra men ville nu inte gå ifrån de ställningstaganden man gjort i den styrgrupp som utarbetat direktiven till ÖPL-arbetet.

Nej till genusperspektiv

V hade däremot lagt en reservation i kommunstyrelsen där partiet menar att genusperspektivet ska genomsyra ÖPL-arbetet och att samhällsplaneringens konsekvenser för kvinnor och män ska redovisas. Dv var det enda parti, förutom v, som stödde detta yrkande i fullmäktige. Feminismen är knappt mer än fernissa i en del partier!

Fullmäktige gav Byggnadsnämnden i uppdrag att ta fram förslag till ny översiktsplan med målsättningen att den ska kunna antas av fullmäktige våren 2010.

Ulf Nymark

Mengistu, Mugabes skyddsling

En person som har anledning att oroa sig om Mugabe till slut förlorar valet i Zimbabwe är hans skyddsling, Etiopiens tidigare diktator Mengistu Haile Mariam.

När TPLF:s och Eritreas förenade befrielsearméer närmade sig Addis Abeba 1991 flög han med en stor del av Etiopiens stadskassa och sin Rolls Royce (säkert dyrare än Larrys BMW) till Zimbabwe där han sedan dess åtnjuter Mugabes beskydd.

Och det beskyddet behöver han. I Etiopien är han dömd till livstids fängelse för folkmord. Efter maktövertagandet 1974 utlöste han under några år i mitten av 1970-talet sin så kallade ”red terror” mot ”kontrarevolutionärerna”. En av dem som bevittnade den var Lars Bondestam. Enligt Human Rights Watch dödades hundratusentals människor. Andra anger siffran till över en halv miljon. Där ligger al-Qaida i lä. Hur många som dog under svältkatastrofen på 80-talet (den som gav upphov till Band Aid) är osäkert, men katastrofen förvärrades genom att Mengistu använde svälten som vapen mot sina motståndare i Eritrea och Tigray.

Trots upprepade krav från Etiopien att Mengistu ska utlämnas har Mugabe vägrat. Men nu kan situationen förändras.

Gunnar Stensson

Fallet Andow

Så föll då Larry Andow, och drog med sej en HSB-polare i fallet.

Några kommentarer:

1. Bra jobbat, Jens Mikkelsen och Sydsvenskan! Fast ni behöver nog inget beröm. Att fälla en pamp på det här sättet är sin egen belöning för en journalist, oavsett om offret heter Nixon, Kanerva eller Andow.
2. Det är inte första gången som något sådant händer i någon av de socialdemokratiska apparaterna. (Vänsterpartister sitter inte på några apparater så de slipper frestas.) Och varje gång undrar åtminstone jag: varför har inte Rörelsen bättre skyddsmekanismer? Även om varje apparat (HSB, Hyresgästerna etc.) är tämligen slutna så handlar det om rätt begränsade kretsar av personer som känner varandra väl, ofta sen länge. Varför tillåter de träden att växa sej så höga att dessa faller för en vindpust? Nog måste väl t.ex. Lennart Prytz ha sett Larrys BMW?
3. Det är som sagt inte första gången och jag är rädd för att det inte är den sista. Den typen av strukturer och tänkande reproduceras lätt. Jag såg i Skånskan att Rune Granqvist, en av socialdemokraternas tyngre fullmäktigeledamöter ur en nyare generation och tillika styrelsemedlem i HSB Skåne, försvarade utnämningen av vd-sonen till fastighetschef med att denne var den bästa kandidaten. Utan att någon prövning hade skett.
4. Samtidigt står det inte särskilt väl till med den lokala socialdemokratin som sådan. Ta en sådan sak som Folkets hus. Vem upplever det idag som något annat än en (undermålig) teaterlokal? Fackexpeditionerna har flyttat till utkantslägen med frikostig och gratis parkering. ABF har centraliserats till den mellanskånska glesbygden, utom räckhåll för kollektivtrafiken – vaktmästaren får varje morgon hämta en billös anställd på Höörs station. S-föreningen själv har dragit sej undan till Kattesund. Beträktaren får intrycket av en slutna, åldrande och krympande församling. Som vänsterpartiet, fast värre.
5. Livets högsta lycka är en V-12:a, anser tydligen somliga. Så länge ledande socialdemokrater sitter fast i en machoartad bilfixering ska vi nog inte vänta oss alltför stort bistånd i klimatkampen från det hållet.

Gr

Populism kontra politisk korrekthet

Jag läser under stigande häpnad rubriken överst på Dagens Nyheters förstasida i dag torsdag: ”Bättre belysning gör elever piggare i skolan”. En underförstådd hänvisning till de berömda socialpsykologiska experimenten 1924-27 på Western Electric's fabriker i Hawthorne? Nej, det tycks inte handla om det, detta är vad den svenska pressens flaggskepp ser som en stor nyhet. Förväntas vi välta tidningskiosken för detta? Vad gör dom på journalisthögskolorna nu för tiden?

Søvndal igen

Mina rader i Veckobladet om Villy Søvndal, ledaren för danska SF, och hans utbrott mot en islamistisk gruppering, föranledde Anders Davidsson och Herman Schmid till invändningar i förra veckans VB. Det gladdde mig, det är så en politisk debatt kan börja. Anders Davidssons ord om eftertanke är verkligen välmotiverade – det är inte särskilt lustigt att hamna på samma sida som Jyllands-Posten. Och när Herman Schmid menar att det är en medveten taktisk kalkyl av SF att ryta till mot en islamistisk gruppering så kan man verkligen undra om SF är värda några applåder från vårt håll.

Jag försökte ju faktiskt inte heller dölja min tveksamhet inför något som ser ut som ett närmande till Pia Kjærsgaard och jag jämförde med det svenska folkpartiets utförsäljning av sina liberala principer. Det jag uppskattade var det jag såg som ett spontant utbrott mot en grupp som tycks förespråka religiös diktatur. Jag har sympati för den som därvid blir förbannad och rentav yttrar hårda ord. Det är något annat än att säga att det skulle vara ”rätt väg”. Jag tror heller inte ett ögonblick att det här handlar om religion. De muslimska invandrarna i Danmark har behandlats som skit och som reaktion samlas de eller åtminstone en liten grupp bland dem under religiös-politisk fana. Men det ska väl inte få hindra Søvndal eller någon annan att få svara med ”dra åt helvete” inför uppenbara grovheter?

Inte bara flyktingmottagande

Det är väl kanske lite för ytligt att säga att Søvndal bara har brutit mot den politiska korrektheten och dess krav på ständigt lika milda och välöverbädda ord. Det finns naturligtvis ett taktiskt drag i att visa att också vänstern kan säga ifrån. Invandrare är i många avseenden svaga, men måste trots det finna sig i att bli motsagda och angripna. Nästan all debatt om invandring äger rum med mer eller mindre främlingsfientliga utgångspunkter för så vitt det inte är kapitalägarna som vill ha billig arbetskraft. Då kan det väl vara dags för debatt med annan inriktning? Vänstern i Sverige har ofta idealiserat invandrare till att vara förföljda flyktingar när de inte så sällan handlar om människor som kommer hit för att tjäna pengar. Det är inget fel, men det kräver en annan politik än flyktingmottagande. Jag minns väl hur vi i vänsterpartiet i Lund tog för givet att invandrarna var vårt folk, tills vi upptäckte att det var de inte alls, deras sympatier hamnade väl så ofta hos moderaterna och folkpartiet.

OK, tveksamheterna mot Søvndals uttalande kvarstår, men jag kan nog inte förkasta honom. Det finns kritiker, t.ex. vänsterpartiets andra systerparti Danmark, Enhedslisten. Det ska bli intressant att se var SF hamnar.

I körsbärens tid

Ibland kan det vara nyttigt att fara bort en stund. Jag var i Washington förra veckan och hälsade på en son och det var ju trevligt. Sonen hade mycket riktigt två bilar, bäge sexcylindriga och den ena med fyrehjulsdrift, vilket han försäkrade var praktiskt och nästan oundgängligt. Efter att ha sett trafiken där insåg man att det inte kommer att bli lätt för detta land att vänja sig av med oljan. Tunnelbana finns, men den håller på att falla sönder i brist på underhåll, liksom så mycket annan infrastruktur här.

Jag var väl inte så intagen av staden. Förvisso fanns det breda boulevarder och vackra parker som i Paris, men inte hade stan samma råa charm som New York. Jag tyckte det kändes mest som Köpenhamn eller rent av Malmö. Världens huvudstad, för all del, presidenthelikoptrarna surrade i luften. Jag kände mig nog som Morgan Påhlsson när jag stod vid staketet till Vita Huset, känt från TV-serien. Körsbärsträden blommade och Washington Post hade uppslag med bilder på alla soldater som dött i Irak under året. De tio gånger så många irakier som dött var inte avbildade.

Vad som också fanns i tidningen var åtta helsidor med småannonser för alla de exekutiva auktioner som nu skulle hållas på fastigheter som folk tvingats gå ifrån därför att de inte kunnat amortera lånen. Jag tror man kan säga att den otyglade kapitalismen inte har någon av sina största stunder just nu. Det verkar som den behöver lite hjälp och stöd för att gå vidare och det har redan börjat med att man s.a.s. socialiserar förlusterna. Dvs. inte för de vräkt villaägarna utan för finansbolagen. Nästa år kanske man socialiserar vinsterna, vem vet?

Lucifer

PS.

Inte sällan visar sig verkligheten överensstämma ens teoretiska föreställningar. Här har vi länge talat om negativa effekterna av att svenska legosoldater deltar i expeditioner med gamla kolonialmakter och därvid tränas in i det gamla koloniala uppträdandet. Gårdagens Uppdrag Granskning visade att ett svenskt elitförband såg på när den gemensamme franske befälhavaren torterade en infödd fånge. Den franske befälhavaren fick Nordstjärneorden av svenska staten, den svenske som försökte dölja det inträffade blev befördrad. Säg nej till legosoldater och expeditionskårer och ja till ett folkligt förankrat försvar! Och för helvete: stanna hemma från NATO:s toppmöten!

En inavlad stadspark

Halv åtta på morgonen. Jag går med labradoren förbi evenemangshallen på väg mot stadsparken då en grupp löpare passerar bron. I stället för att följa asfaltvägen mot Klostergården svänger de åt höger, hoppar över järnstängslet och försvinner in i avenboksriddån mellan Södra ringvägen och det ståltrådsnät som avspärrar byggplatsen. Sedan svänger de till vänster längs det gröna stråket ner mot Höje å. Stråket har varit avstängt i snart ett år till stor förargelse för många, både i centrala stan och Klostergården.

Jag beslutar att följa efter dem. Jobbigt att lyfta drygt 40 kg hund över stängslet. Sedan går det bra. Löparna har trampat upp en stig genom den täta vegetationen. Kvittret från småfåglar av alla arter fyller rymden.

Stråket mellan stadsparken och Höje å är älskat. Trots att det varit avstängt i ett år och förbudsskyltarna är många fortsätter människorna att använda det. Stigar ska finnas där människor (och djur) rör sig! Byalaget hoppas att avspärningen vid bygget tas bort nu när bokarna börjar grönska!

Vi tittade på detaljplanen "Stadsparkens framtid" i måndags. Frånsett bron till evenemangshallen blir parken helt avstängd från det gröna stråket och naturen söder om Lund. En inavlad stadspark.

Isoleringen kan brytas om man bygger en ekopassage parallellt med järnvägen till det gröna

stråket från koloniområdet i triangeln mellan järnvägarna. En ekopassage är en lätt bro med grön yta och buskar som gör det möjligt att passera för djur, blommor och träd liksom vandrare och löpare. Ekopassagen skulle förena stadsparken med det skånska landskapet söder om Södra ringvägen. Det landskap som den var en del av när den anlades.

Men det kräver planering. Enligt detaljplanen ska ett parkeringshus byggas i det nuvarande koloniområdet. Stigen till ekopassagen bör i så fall utgå någonstans från Högevallsbadet och passera bakom parkeringshuset. Tidiga morgnar blir den härlig för vandrare och löpare och i de ljusa nätterna även för harar, kaniner, ekorrar, skalbaggar och kanske rådjur.

För Klostergårdens Byalag, Gunnar Stensson

Nazisterna på Klostergården

Den nationalsocialistiska Motståndsrörelsen smyger omkring i Klostergården. Hittills inskränker sig verksamheten till att anonymt (man hänvisar till en hemsida på nätet) sprida flygblad och sätta upp klisterlappar och enstaka affischer. Också på daghem och skolor.

Häromdagen hittade jag ett flygblad från Motståndsrörelsen på vindrutan till min bil. Det förespråkade nationell socialism. Motståndsrörelsen ska ”bryta sionisternas strypgrepp om vårt folk och ”etablera en nationell regering” samt införa ”ett mer auktoritärt samhällsskick med nationalism och socialism som ideologiska grunder”. Massinvandring jämförs med främlingsinvasion, rasblandning med folk mord och mångkulturalism med kulturförstörelse. I det nya samhället ska ”människorna inte längre ha behov av falska religioner”. Flygbladet innehöll ett enda konkret krav. ”Det fria Sverige ska omedelbart utträda ur EU”.

Att sova med fienden

Socialistisk Folkeparti i Danmark har nått ett röstetal på cirka 20 procent medan det svenska vänsterpartiet idag (30/3) enligt DN/Synovate ligger på 6,1. Varpå beror skillnaden?

Lucifer antog härom veckan att SF:s framgång kunde bero på att SF:s ledare Sövnald efter en våldsamt demonstration arrangerad av den islamiska rörelsen Hizb-ut-Tahrir med uppfriskande frispråkighet uppmanat demonstranterna att lämna Danmark och sticka hem till islamistiska diktaturer.

Och förra veckan påpekade Herman Schmid att SF redan tidigare attackerat islamisterna och övergett principen om likhet inför lagen genom att kräva att muslimska skadeverkare skall straffas hårdare än danska BZ-ungdomar.

Varför tar SF sådana steg? Inte kan väl partiet ha resonerat som Herman Schmid antyder: Vi är ju trots allt ett demokratiskt parti och då ska vi framföra folkets krav.

Vi vet vilken konsekvens den inställningen fick i Tysklands 30-tal. Och håller på att få i dagens Danmark.

Det är förmodligen bättre att främlingsfientliga individer och grupper i Danmark ansluter sig till SF än till Pia Kjaersgaard. Men det är, som Herman Schmid påpekar, ingalunda oproblematiskt. Redan bifallet från borgerliga kretsar är ytterst obehagligt och än värre är att båda utspelen skulle applåderas av grupper som den nazistiska Motståndsrörelsen i Klostergården. Och av den rasistiske högerpopulisten Geert Wilders.

För att klara ut begreppen krävs också några ord om Hizb-ut-Tahrir. Det är en djupt konservativ, sunnimuslimsk rörelse med målet att återupprätta det övernationella kalifatet och det på sharialagar baserade samhället i hela den muslimska världen. Att hysa och framföra sådana åsikter är självfallet inte förbjudet i något demokratiskt samhälle. Hizb-ut-Tahrir är motståndare till terror som dödar civila eftersom det förbjuds i koranen. Den har följdriktigt tagit avstånd från al-Qaida och 9/11 liksom från terrordåden i Storbritannien och Spanien.

Den förespråkar en tvåstatslösning i Israel-Palestinakonflikten och kritiserar Hamas. Den är antisionistisk men inte antisemitisk.

Däremot reagerade den ytterligt skarpt mot mohammedteckningarna, och dess talesman i Danmark avtjänade tre månader i danskt fängelse. Rörelsen är inte terrorstämplad utan verkar legalt i en rad länder, inklusive Danmark. Det går att finna ytterligare en mängd, delvis motsägelsefull (som alltid i politiskt infekterade frågor) information och litteraturhänvisningar på nätet. **Kan vänsterpartiets EU-motstånd kanalisera svensk främlingsfientlighet?**

Politik är en djupt dubiös verksamhet. Ingen stark nazistisk rörelse växte fram i Sverige under 1930- och 40-talen till skillnad från flertalet andra europeiska länder. I analyser förklarar man detta dels med renhållningen gentemot nazismen inom partierna men dels också med de inslag av rasteorier och antisemitism som förekom inom t ex socialdemokratin, bondeförbundet och högerpartiet, och som försvårade bildandet av ett nazistiskt parti till höger om de etablerade.

Hittills (nu talar jag om efterkrigstiden) har inga främlingsfientliga partier vunnit fotfäste här. Men sverigedemokraterna är på stark frammarsch (även om de minskade från 3 till 2 procent i den senaste mätningen). De har chans att nå riksdagen 2010.

Ännu större blir deras chans om de har framgång i EU-valet 2009 och sedan använder den som språngbräda i riksdagsvalet.

Det finns i praktiken endast två partier som kräver svenskt utträde ur EU: vänsterpartiet och sverigedemokraterna. Det blir de som kommer att tävla om EU-motståndarnas röster.

Opinionsmätningar visar att majoriteten av vänsterpartiets väljare vill att Sverige ska lämna EU. Vänsterpartiet kan alltså genomföra en kraftfull anti-EU-kampanj, grövre ju närmre gräsrotterna den förs och intensivare ju mer den närmar sig valdagen.

Vi vet redan att sverigedemokraterna planerar en hätsk och intensiv kampanj. De båda partierna kommer att överbjuda varandra.

Situationen i Sverige är annorlunda än i Danmark.

Vänsterpartiet lockar inte med främlingsfientliga utspel. Det skulle inte accepteras. Och ingen vänsterpartist skulle försöka. När moderaterna gjorde det i buskpropagandan inför valet för sex år sedan ledde skandalen till ett svidande valnederlag och partiledningens avgång.

I valet mellan vänsterpartiet och sverigedemokraterna skulle många föredra vänsterpartiet. Självfallet gäller detta EU-motståndare inom mp, c och s. Viktigare är att vänsterpartiet har chansen att kanalisera också den misstänksamhet mot invandrare och allt utländskt som är grogrund för mycket av det folkliga EU-motståndet. Kanske kan vänsterpartiet genom en framgångsrik anti-EU-kampanj blockera sverigedemokraternas inträde i EU-parlamentet (där partiet skulle stärkas genom kontakten med andra högerextrema partier) och i riksdagen.

Men även efter nederlag i EU-valet och riksdagsvalet skulle problemen kring sverigedemokraterna förstås finnas kvar i svensk politik. Men utvecklingen i dansk och europeisk riktning skulle åtminstone bromsas.

Däremot har vänsterpartiet en möjlighet att bryta sin egen kräftgång de senaste åren och i stället börja växa (sedan det nu i stort sett distanserat sig från den ”kommunistiska” backlash som drabbade partiet 2000). Efter en framgång i EU-valet 2009 skulle det gå starkt in i valet 2010.

Men vad skulle hända sen? Lars Ohly har offentligt förklarat att vänsterpartiets EU-motstånd inte utgör något hinder för att ingå i en (EU-positiv) socialdemokratiskt ledd regering.

Hur trovärdigt är då EU-motståndet på sikt? Kan partiet garantera att partiledningen inte tar samma steg som miljöpartiets språkrör inom några år? Under valkampanjen kommer frågorna ställas.

Och vilka problem skulle ett inflöde av EU-motståndare med sinsemellan oförenliga ståndpunkter skapa inom partiet? Partiet löper än en gång risken att för lång tid låsas fast i en föråldrad syn på världen.

Gunnar Stensson

”Jaså” till lekplatser och hemlöshet

På parlamentariska arenor (liksom för övrigt vid partikongresser o.d.) hanteras enskilda ledamöters och/eller partiets motioner genom att ”anse motionen besvarad” genom vad den ena eller andra remissinstansen har anfört. Det här med att anse ett förslag besvarat kan ibland faktiskt vara att motionärens önskemål redan är uppfyllda eller att arbetet på att uppfylla dem pågår. Men oftast används detta knep när motionen kommer från ”fel” politiskt håll, men innehåller förslag som är svåra att gå emot. Att anse en motion besvarad är i sådana fall detsamma som ett ”jaså”.

Två motioner från Demokratisk vänster besvarades på detta sätt med ett ”jaså” av den borgerliga majoriteten vid fullmäktiges marssammanträde i förra veckan. Båda motionerna fick stöd från samtliga rödgröna partier.

Anpassa lekplatser till barn med funktionshinder

Den ena motionen, som lämnades in den 25 september 2006, föreslog att en handlingsplan (med kostnadsberäkning) ska upprättas för att anpassa kommunens lekplatser till barn med funktionshinder. Motionen tog framför allt sikte på att som ett första steg alla ”enkelt avhjälpna hinder” vid lekplatserna ska vara undanröjda till år 2010.

Tekniska nämnden, som i detta sammanhang är en tung remissinstans, hade yttrat sig och sagt att det inte behövdes någon kostnadskrävande utredning. Vad som behövdes var att öka tempot i ombyggnaden och framför allt, mera pengar.

Det hör till saken att dv inte alls yrkat på någon utredning. Tvärtom, vi föreslog uttryckligen att det var dags för en handlingsplan, och att fullmäktige måste anslå pengar för att förverkliga en sådan handlingsplan. **Enkelt avhjälpna hinder**

Den borgerliga majoriteten (inklusive sd) tyckte inte det behövdes någon handlingsplan, trots att kommunens lekplatser är i omvitnat dåligt skick. Därför sa man ”jaså” till motionen, med hänvisning till Tekniska nämndens yttrande att det inte behövs någon utredning (vilket alltså ingen föreslagit!) och med en from förhoppning om att kommunen ”kanske” skulle kunna undanröja enkelt avhjälpna hinder till 2010.

Individuell planering för de hemlösa

Den andra dv-motionen som var uppe till behandling lämnades också in för ett och ett halvt år sedan. Motionen tog upp hemlösheten och föreslog kommunfullmäktige ta tre beslut. Dels att en kartläggning av de hemlösas situation ska genomföras, dels att en kort- och långsiktig planering görs för att finna individuella lösningar för varje hemlös individ, dels att en noggrann analys av orsakerna till hemlösheten görs i syfte att förebygga hemlöshet i framtiden.

Schaktmaskiner mot hemlöshet

Sedan motionen skrevs har det visserligen börjat röra på sig på socialförvaltningen i hemlöshetsfrågan. En kartläggning lär nu vara på väg, samtidigt schaktmaskiner mot hemlösheten inte tyder på någon djupare förståelse för de hemlösas situation. Hur som helst så tyckte Socialnämnden att motionen skulle besvaras med ”jaså” med hänvisning till vad som är på gång inom Socialförvaltningen.

Borgarna, inklusive det sd, ansåg hemlöshetens problem vara värt enbart ett ”jaså”. Det är bara att hoppas att socialförvaltningen är mera engagerad än den tämligen likgiltiga borgerliga majoriteten i fullmäktige.

Ulf Nymar

Mot statlig kampanjhistoria

VB har fått två artiklar om samma företeelse. Det naturliga hade varit att stryka en av dem. Men då ett tema i båda handlar om vikten av att samla in många underskrifter så publicerar vi så klart båda!

”Regeringen gör historia till ett ideologiskt slagfält”

Det skriver 253 forskare i historia och humanistiska ämnen med olika ideologisk bakgrund i ett upprop som publicerades i DN den 2 april. Det handlar förstås om den statliga myndigheten Forum för levande historia som fått regeringens uppdrag att forska om kommunistregimers brott mot mänskliga rättigheter.

Jag påpekade samma sak som forskarna i en liten artikel i VB den 14 mars med utgångspunkt från ett modigt uttalande av lundaprofessorn Michael Schoenhals.

Eftersom jag fann ståndpunkten viktig och dessutom lokalt förankrad försökte jag nå en vidare läsekrets genom att få en utbyggd version av artikeln publicerad i Sydsvenskan. Den refuserades naturligtvis prompt.

Det känns som en kompensation att få stöd av de 253 forskarna. Vi får hoppas att deras upprop nämns i Sydsvenskan. Det viktiga är ju att principen blir känd.

Gunnar Stensson

Ett upprop

Som bekant har den borgerliga regeringen beordrat den statliga myndigheten Forum för levande historia att upplysa landets gymnasieelever om kommunistregimers brott mot mänskliga rättigheter. Det finns all anledning att upplysa alla och envar om detta liksom ett stort antal andra avskryvda brott. Men det innebär att historieämnet blir utsatt för en regeringskampanj, präglad mer av ideologi än av öppenhet och kritisk hållning.

Ett upprop ”mot statlig kampanjhistoria” har cirkulerat (<http://www.historieuppropet.se/>) och är öppet för undertecknande av den som är doktorand eller disputerad i ett historiskt eller samhällsvetenskapligt ämne. Den 3 april hade 337 personer undertecknat, vilket är glädjande.

Att ingen av professorerna vid institutionen för historia vid Lunds universitet finns med är väl inte överraskande för den som någon gång lyssnat på Kristian Gerner, Klas Göran Karlsson eller Kim Salomon. Men att det skulle var så illa att det bara är 21 personer av alla som har Lund som sin akademisk hemort, dvs. 6 procent, är nersläende. Lund hade under några år kring 1970 en hygglig yngre akademisk intelligentsia, men den försvann och tvangs delvis bort till platser som Roskilde, Umeå, Köpenhamn och Malmö. Kan det vara så att Lund är landets mest höger/liberal-dominerade universitet?

SH

Ett citat

Segrande princip

Sedan demonstrationerna i Båstad 1968 mot Davis Cup-matchen i tennis mot Rhodesia använder i princip ingen ledande politiker uttrycket "blanda ihop idrott och politik".

Ulf Bjereld, prof. i statsvetenskap, Göteborgs univ.

Lär av (brännvins)historien!

Sverige var sent ute med att bygga järnvägar. Till och med Norge kom före. Landshövding Troil i Malmö sa i riksdagen att Sverige riskerade att bli lika efter i civilisationsutvecklingen som Kina. Men så beslöts 1853-54 äntligen att bygga stambanor, och att delvis bekosta dem med brännvinsskattemedel. Idag har tio länder länder järnvägar där tågen kan köra minst 250 km/ h. Bland dem finns inte Norge men väl Kina. Inte heller Sverige är med i höghastighetsklubben. Det enda som har hänt är att Banverket uppmanats att undersöka förutsättningarna. Nu har staten åter fått en massa brännvinspengar. Vad väntar vi på?

Gunnar Sandin

Ännu en av alla dessa Absolut-montage som nätet är fullt av, det är ju så svårt att låta bli.